

ประเทศยูกันดา

ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้ง : ยูกันดาตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกของทวีปแอฟริกา บริเวณเส้นศูนย์สูตร เป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทะเล

ภูมิประเทศ : พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง

ทิศเหนือติดกับซูดาน

ทิศใต้ติดกับรวันดาและแทนซาเนีย

ทิศตะวันออกติดกับเคนยา

ทิศตะวันตกติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก (ซาอีร์เดิม)

พื้นที่ 236,040 ตารางกิโลเมตร

เมืองหลวง กรุงกัมปาลา (Kampala) มีประชากรประมาณ 800,000 คน

เมืองสำคัญ เมือง Jinja, Mbale, Entebbe และ Mbarara

ประชากร 30.263 ล้านคน (ก.ค. 2550) โดยมีอัตราการเพิ่มของประชากร ร้อยละ 3.57 ต่อปี (2550)

เชื้อชาติ ประกอบด้วยชนหลายเผ่าที่สำคัญ ได้แก่ Banganda, Karamojong, Basogo, Iteso, Langi, Rwanda, Bagisu, Acholi, Lugbara และอื่น ๆ

ศาสนา : คริสต์นิกายโรมันคาทอลิก ร้อยละ 41.9 โปรเตสแตนต์ ร้อยละ 42 อิสลาม ร้อยละ 12.1 ที่เหลือนับถือลัทธิ

วิญญาณตามความเชื่อดั้งเดิม

ภาษา : ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ Luganda, Kiswahili, Luo, Lunyoro – Lutoro และ Bantu เป็นภาษาท้องถิ่น

วันชาติ : 9 ตุลาคม

ระบอบการปกครอง : แบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุขของรัฐและหัวหน้ารัฐบาล

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ 9.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (2549)

รายได้ประชาชาติต่อหัว 307 ดอลลาร์สหรัฐ (2549)

สกุลเงิน ยูกันดาชิลลิงส์ - Ugandan Shillings (UGX)

อัตราแลกเปลี่ยน 1 ดอลลาร์สหรัฐ เท่ากับ 1,831.5 ยูกันดาชิลลิงส์ (2549)

การเมืองการปกครอง

ประวัติศาสตร์

ยูกันดาคงเป็นดินแดนในอารักขาของอังกฤษตั้งแต่ปี 2436 (ค.ศ. 1893) จากข้อตกลงระหว่างกษัตริย์แห่ง Buganda ซึ่งเป็นเผ่าที่ทรงอิทธิพลมากที่สุดกับรัฐบาลอังกฤษ หลังจากการเป็นรัฐอารักขาของอังกฤษ อิทธิพลทางเศรษฐกิจของชนผิวขาวจากเคนยาซึ่งอพยพมาตั้งถิ่นฐานใหม่ในยูกันดาเริ่มขยายตัวมากขึ้น ทำให้กลุ่มผู้นำ Buganda ไม่พอใจและระแวงว่าคนเหล่านี้จะมีอำนาจครอบงำทั้งทางการเมืองและเศรษฐกิจโดยสิ้นเชิง ดังนั้น เมื่อมีการเสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการจัดตั้งสหพันธรัฐแอฟริกาตะวันออก (East African Federation) ซึ่งเป็นรัฐเอกราชใหม่ที่จะรวมอดีตอาณานิคมอังกฤษในแอฟริกาตะวันออกเข้าด้วยกัน ผู้นำ Buganda จึงคัดค้านข้อเสนอนี้ และต้องการที่จะแยกตัวออกเป็นประเทศเอกราชต่างหาก เพราะเกรงว่าชนผิวขาวในเคนยาจะมีอิทธิพลเหนือยูกันดา ข้อเรียกร้องดังกล่าวก่อให้เกิดความขัดแย้งกับนักการเมืองจากเผ่าอื่น ซึ่งต้องการให้ยูกันดาได้รับเอกราชแล้วรวมตัวกันเป็นรัฐเดี่ยว ผู้นำที่สำคัญ ได้แก่ นาย Milton

Obote หัวหน้าพรรค Uganda People's Congress (UPC) ซึ่งมีบทบาทสำคัญที่ทำให้ยูกันดาได้รับเอกราช เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2505 (ค.ศ. 1962) และนาย Obote ได้เข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

รัฐธรรมนูญฉบับแรกกำหนดให้ยูกันดาเป็นสหพันธรัฐ มีลักษณะพิเศษ คือ ประกอบด้วยอาณาจักรต่าง ๆ โดยอาณาจักรที่สำคัญที่สุด คือ Buganda ต่อมาในปี 2510 (ค.ศ. 1967) นาย Obote ได้ยึดอำนาจตั้งตนเป็นประธานาธิบดี พร้อมกับยกเลิกการปกครองแบบสหพันธรัฐ อย่างไรก็ตาม นาย Obote เป็นประธานาธิบดีได้เพียง 4 ปีเศษ ก็ถูกพลตรี Idi Amin ทำรัฐประหารยึดอำนาจเมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2515 (ค.ศ. 1972) ประธานาธิบดี Amin ปกครองประเทศแบบเผด็จการ มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างขวาง รวมทั้งได้ประกาศสงครามเศรษฐกิจยึดทรัพย์สินของเอกชนเป็นของรัฐประมาณ 3,500 ธุรกิจ มูลค่า 500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และขับไล่ชาวเอเชียประมาณ 75,000 คน ทำให้คนงานซึ่งทำงานในสาขาพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรมว่างงานจำนวนมาก เศรษฐกิจของยูกันดา (ซึ่งหลังได้รับเอกราช เคยเป็นประเทศที่มีความเจริญรุ่งเรืองและเป็นศูนย์กลางของแอฟริกาตะวันออก) เริ่มตกต่ำ ผลผลิตลดลงร้อยละ 16 เกิดภาวะเงินเฟ้อ ต่อมาในปี 2522 (ค.ศ. 1979) กลุ่มต่อต้านโดยความช่วยเหลือของกองทหารแทนซาเนียสามารถโค่นล้มอำนาจประธานาธิบดี Amin ได้สำเร็จ นาย Obote กลับมาเป็นประธานาธิบดีอีกครั้งโดยชนะการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2523 (ค.ศ. 1980) แต่ความขัดแย้งระหว่างเผ่าที่ดำรงอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่เผ่า Acholi ซึ่งอยู่ทางเหนือ ไม่พอใจต่อการที่นาย Obote ให้ตำแหน่งสำคัญกับคนในเผ่าอื่นจึงทำให้พลโท Tito Okello ซึ่งเป็นคนเผ่า Acholi ก่อการรัฐประหารเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2528 (ค.ศ. 1985) คณะทหารที่ปกครองประเทศได้กวาดล้างศัตรูทางการเมืองอย่างรุนแรง ทำให้ประชาชนไม่พอใจและหันไปสนับสนุนขบวนการต่อต้านแห่งชาติ (National Resistance Movement – NRM) ซึ่งมีนาย Yoweri Museveni เป็นผู้นำ นาย Museveni เคยเป็นรัฐมนตรีในรัฐบาลของประธานาธิบดี Obote ระหว่างปี 2510-2515 (ค.ศ. 1967-1972) และหลบหนีไปแทนซาเนียในช่วงที่ประธานาธิบดี Amin ก่อการรัฐประหาร และได้ก่อตั้งขบวนการ NRM ขึ้น ขบวนการ NRM สามารถยึดอำนาจจากรัฐบาลของพลโท Okello ได้ เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2529 (ค.ศ. 1986) และนาย Museveni เข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี และแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นบุคคลจากพรรคต่าง ๆ รัฐบาลประกาศว่าจะจัดให้มีการเลือกตั้งภายใน 3-5 ปีข้างหน้า และอนุญาตให้พรรคการเมืองต่าง ๆ ยังคงอยู่ได้แต่ให้ระงับกิจกรรมชั่วคราวรัฐบาลของประธานาธิบดี Museveni มีเป้าหมายอันดับแรก คือ การสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในชาติและฟื้นฟูการปกครองด้วยการจัดตั้งรัฐบาลที่มาจากผู้แทนหลายฝ่าย เนื่องจากยูกันดามีขบวนการหลายกลุ่มและแตกแยกสู้รบกันเป็นเวลา 20 ปี ทำให้บ้านเมืองถูกทำลายและเศรษฐกิจอยู่ในสภาวะตกต่ำ

รัฐบาลประกอบด้วยสมาชิกจากขบวนการ National Resistance Movement (NRM), Uganda Patriotic Movement, Democratic Party, Uganda People's Congress, Conservative Party และขบวนการกองโจรเล็ก ๆ 2 องค์การ รัฐบาลทหารชั่วคราวได้ปกครองประเทศตั้งแต่ปี 2529 (ค.ศ. 1986) รับผิดชอบในการร่างรัฐธรรมนูญใหม่ สภา National Resistance Council ประกอบด้วยสมาชิก 268 คน ซึ่งนำโดยประธาน คือ ประธานาธิบดีเดิมขบวนการ NRM ประกาศว่าจะปกครองประเทศเพียง 4 ปี แต่ในเดือนตุลาคม 2532 (ค.ศ. 1989) เนื่องจากสภาวะสงครามทางตอนเหนือและตะวันออกของประเทศ ทำให้รัฐบาลต้องขอเวลาอีก 5 ปี เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและร่างรัฐธรรมนูญใหม่ มีการจัดตั้งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ และการขอยึดอายุรัฐบาลประธานาธิบดี Museveni เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป เพราะเห็นว่าไม่มีใครที่จะปกครองประเทศแทนประธานาธิบดี Museveni ได้ รัฐบาลได้รับความนิยมนอกจากประชาชนในด้านความปลอดภัย เศรษฐกิจเสรีและนำความสงบสุขสู่ยูกันดา

เมื่อเดือนพฤษภาคม 2539 (ค.ศ. 1996) ประธานาธิบดี Museveni ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีอีกครั้ง มีวาระ 5 ปี และสมาชิกของขบวนการ NRM ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกผู้แทนราษฎรกว่า 2 ใน 3 ของจำนวนที่นั่ง 276 ที่นั่ง จึงทำให้ขบวนการ NRM มีเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร

ปัจจุบันยูกันดากำลังประสบกับปัญหาความขัดแย้งทางตอนเหนือของประเทศ โดยปัญหาดังกล่าวเริ่มต้นในปี 2530 (ค.ศ. 1987) เนื่องจากมีการจัดตั้งกลุ่มกบฏ Lord Resistance Army (LRA) นำโดยนาย Joseph Kony ซึ่งมีเป้าหมายที่จะโค่นล้มรัฐบาลยูกันดาเพื่อก่อตั้งรัฐบาล Theocratic ซึ่งเป็นระบบการปกครองที่ยึดถือพระเจ้าหรือเทพเจ้าเป็นหลัก ถึงแม้ว่า LRA ไม่ได้เป็นภัยคุกคามสำหรับรัฐบาลยูกันดาก็ตาม แต่ก็ได้ก่อความไม่สงบทางตอนเหนือของยูกันดาอย่างต่อเนื่องยาวนาน ส่งผลให้ปัจจุบันมีชาวยูกันดาซึ่งอาศัยอยู่ทางตอนเหนือจำนวนมากต้องประสบปัญหาความยากจน ขาดแคลนอาหาร มีอัตราการตายของเด็กสูง มีจำนวนผู้พลัดถิ่นสูง นอกจากนี้ เมื่อปลายปี 2547 (ค.ศ. 2004) ได้มีรายงานด้วยว่า LRA ได้ใช้กำลังกดขี่ทางเพศต่อเด็ก รวมทั้งยังมีเด็กอีกจำนวน 16,000 - 26,000 คน ถูกใช้งานเป็นทหาร (Child Soldiers)

ในการเลือกตั้งทั่วไปครั้งล่าสุด เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2549 (ค.ศ. 2006) ประธานาธิบดี Museveni ได้รับการเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีอีกสมัยหนึ่ง ด้วยคะแนนเสียงร้อยละ 59.3 โดยมีวาระในการดำรงตำแหน่งเป็นเวลา 5 ปี

รูปแบบการเมืองและการปกครอง

ระบบการปกครอง : ปกครองในระบอบสาธารณรัฐ สถาบันการเมืองประกอบด้วยฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติและตุลาการ

ฝ่ายบริหาร : ประกอบด้วยประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี ประธานาธิบดีเป็นทั้งประมุขของรัฐและผู้นำรัฐบาล ส่วนนายกรัฐมนตรีมีหน้าที่ในการช่วยเหลือประธานาธิบดีในการดูแลคณะรัฐมนตรี

- ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ พลโท Yoweri Kaguta Museveni (เข้ารับตำแหน่งครั้งแรก เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2529 และจากการเลือกตั้งครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2549)

- นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบัน คือ นาย Apolo Robin Nsibambi (ตั้งแต่ 5 เมษายน 2542)

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ระบบรัฐสภาของยูกันดาเป็นระบบสภาเดี่ยว มีสมาชิกรัฐสภา จำนวน 276 คน โดยเป็นสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง 214 คน ที่เหลือ 62 คน มาจากการเสนอชื่อของประธานาธิบดีที่จัดสรรที่นั่งให้แก่บุคคลสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ได้แก่ สตรี 39 คน นายทหาร 10 คน คนพิการ 5 คน เยาวชน 5 คน และผู้แทนจากภาคแรงงาน 5 คน โดยสมาชิกรัฐสภาอยู่ในตำแหน่งคราวละ 5 ปี

ฝ่ายตุลาการ : ประกอบด้วยศาลอุทธรณ์และศาลสูง โดยประธานาธิบดีจะเป็นผู้แต่งตั้งผู้พิพากษาทั้งสองศาล

การปกครองส่วนท้องถิ่น : แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 69 เขต ได้แก่ Adjumani, Amolatar, Amuria, Apac, Arua, Budaka, Bugiri, Bundibugyo, Bushenyi, Busia, Butaleja, Gulu, Hoima, Ibanda, Iganga, Jinja, Kaabong, Kabale, Kabarole, Kaberamaido, Kabingo, Kalangala, Kaliro, Kampala, Kamuli, Kamwenge, Kanungu, Kapchorwa, Kasese, Katakwi, Kayunga, Kibale, Kiboga, Kiruhura, Kisoro, Kitgum, Koboko, Kotido, Kumi, Kyenjojo, Lira, Luwero, Masaka, Masindi, Mayuge, Mbale, Mbarara, Moroto, Moyo, Mpigi, Mubende, Mukono, Manafwa, Mityana, Nakapiripirit, Nakaseke, Nakasongola, Nebbi, Ntungamo, Pader, Pallisa, Rakai, Rukungiri, Sembabule, Sironko, Soroti, Tororo, Wakiso, Yumbe

พรรคการเมือง : พรรคการเมืองสำคัญ คือ

=> พรรค National Resistance Movement (NRM)

=> พรรค Ugandan People's Congress (UPC)

=> พรรค Democratic Party (DP)

=> พรรค Conservative Party (CP)

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ภายหลังได้รับเอกราชในปี 2510 สามประเทศในแอฟริกาตะวันออก ซึ่งเป็นอดีตอาณานิคมของอังกฤษ ได้แก่ ยูกันดา เคนยา และแทนซาเนียได้ร่วมกันจัดตั้ง EAST AFRICAN COMMUNITY (EAC) แต่ก็ต้องล้มเลิกไปในปี 2520 เนื่องจากความขัดแย้งกันทางการเมืองและเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2536 กลุ่ม EAC ได้ถือกำเนิดขึ้นอีกครั้งเมื่อทั้ง 3 ประเทศร่วมลงนามในการจัดตั้ง EAC ขึ้นอีกครั้ง

ยูกันดาเป็นสมาชิกสหประชาชาติและองค์กรต่าง ๆ ของสหประชาชาติและเข้าเป็นสมาชิกองค์การเอกภาพแอฟริกา (Organization of African Unity - OAU) เมื่อเดือนกรกฎาคม 2533 ประธานาธิบดี Museveni ได้รับเลือกเป็นประธาน OAU เป็นเวลาหนึ่ง และสมาชิกในกลุ่ม PTA (Preferential Trade Area for East and Southern Africa) เมื่อเดือน ธันวาคม 2530 มีการประชุมประเทศในกลุ่ม PTA ที่กรุงกัมปาลา มีมติให้ประเทศสมาชิกลดภาษีศุลกากรลงร้อยละ 10 ทุก ๆ 2 ปี ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2530 ถึงเดือนตุลาคม 2539 นอกจากนี้ ยูกันดายังเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO) ด้วย

ยูกันดาได้ประโยชน์ทางการค้าระหว่างประเทศภายใต้ LOME CONVENTION ซึ่งเป็นข้อตกลงทางการค้าและความช่วยเหลือระหว่าง EU และแอฟริกา แคริบเบียน และแปซิฟิก โดยสินค้าเข้าบางชนิดในประเทศกลุ่ม EU จะได้รับการยกเว้นภาษี นอกจากนี้ ยังได้รับความช่วยเหลือด้านการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ การสูญเสียจากการที่ราคาสินค้าตกต่ำและเพื่อกิจการด้านเหมืองแร่ เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2536 ยูกันดาและประเทศในภูมิภาคแอฟริกาตะวันออกและใต้ ร่วมลงนามในสนธิสัญญาตลาดร่วมแห่งภูมิภาครัฐแอฟริกาตะวันออกและใต้ (Common Market for Eastern and Southern African States : COMESA)

เศรษฐกิจการค้า

ภาวะเศรษฐกิจ

- การปฏิรูปทางเศรษฐกิจในยูกันดาดำเนินมาเป็นเวลากว่า 2 ทศวรรษ โดยภาคเกษตรกรรมลดความสำคัญลงเรื่อยๆ ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมและบริการทวีความสำคัญขึ้น ปัจจุบันภาคบริการมีความสำคัญที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 45 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ โดยได้รับผลดีจากการเติบโตของภาคโทรคมนาคม โดยเฉพาะโทรศัพท์มือถือ และการบริการเพื่อการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม อุปสงค์ที่มี เกิดจากการไหลเข้าของเงินช่วยเหลือและให้เปล่าจากต่างประเทศเป็นสิ่งสำคัญ

- ยูกันดามีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่น่าพอใจถึงแม้ว่าจะยังน้อยกว่าเคนยา

สินค้าที่มีการเจริญเติบโตมาก คือ สินค้าอุปโภคและสินค้าทุน มีศักยภาพด้านการลงทุนในสาขาการเกษตร เหมืองแร่ ป่าไม้ อาหารแปรรูป และสิ่งทอ

- ยูกันดาได้รับสิทธิพิเศษทางการค้าภายใต้กรอบ Cotonou Agreement ซึ่งเป็นข้อตกลงทางการค้าและความช่วยเหลือระหว่างสหภาพยุโรป กับภูมิภาคแอฟริกาแคริบเบียน และแปซิฟิก โดยสามารถนำสินค้าเข้าบางชนิดจากกลุ่มสหภาพยุโรปโดยได้รับการยกเว้นภาษี ได้รับความช่วยเหลือด้านการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ การพัฒนากิจการด้านเหมืองแร่

- ยูกันดาและประเทศในภูมิภาคแอฟริกาตะวันออกได้ร่วมลงนามในสนธิสัญญาตลาดร่วมแห่งภูมิภาคแอฟริกาตะวันออกและแอฟริกาตอนใต้ (Common Market for Eastern and Southern African States : COMESA) นอกจากนี้ ยูกันดาเป็นสมาชิกประชาคมแอฟริกาตะวันออก (East African Community: EAC) ซึ่งก่อตั้งเมื่อปี 2542 ประกอบด้วยสมาชิก 3 ประเทศ ได้แก่ ยูกันดา เคนยา และแทนซาเนีย โดย EAC มีวัตถุประสงค์ที่จะให้สมาชิกทั้ง 3 ประเทศ ร่วมมือกันมากขึ้นใน

ข้อมูลทั่วไปด้านเศรษฐกิจ

ผลผลิตทางเกษตร กาแฟ ชา ฝ้าย ต้ายและเส้นใย

รายได้ที่สำคัญ รายได้จากภาคเกษตรกรรมคิดเป็นร้อยละ 32.2 ของ GDP ภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 30 และภาคบริการคิดเป็นร้อยละ 46.6

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ 9.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (2549)

รายได้ประชากรต่อหัว 307 ดอลลาร์สหรัฐ (2549)

อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ร้อยละ 5.3 (2549)

อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย ร้อยละ 6.6 (2549)

หนี้สินต่างประเทศ 1.1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (2549)

เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ 1.81 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (2549)

มูลค่าการค้า ปี 2549 3.25 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (2549)

โดยมีมูลค่าการส่งออก 1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ และการนำเข้า 2.25 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออกที่สำคัญ ปลา และผลผลิตการเกษตร เช่น ชา กาแฟ ฝ้าย

สินค้านำเข้าที่สำคัญ อุปกรณ์การขนส่ง ผลิตภัณฑ์จากผ้า ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม

ประเทศคู่ค้าที่สำคัญ ปี 2549

ส่งออก เบลเยียม(ร้อยละ 9.8)เนเธอร์แลนด์(ร้อยละ 9.2) ฝรั่งเศส(ร้อยละ 7.8)เยอรมนี(ร้อยละ 7.5)และวันดา(ร้อยละ 5.5)

นำเข้าเคนยา(ร้อยละ 34.6)United Arab Emirates(ร้อยละ8.7)จีน(ร้อยละ7.2)อินเดีย(ร้อยละ5.6)และแอฟริกาใต้(ร้อยละ 5.5)

ความช่วยเหลือจากต่างประเทศ เนื่องจากเป็นประเทศที่ประสบภาวะสงครามกลางเมืองเป็นเวลานาน ยูกันดาจึงต้องการความช่วยเหลือจากต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ทัศนคติ Museveni แถลงว่า รัฐบาลยูกันดายินดีที่จะยอมรับความช่วยเหลือจากต่างชาติในด้านที่จำเป็นและสำคัญทางเศรษฐกิจเท่านั้น เช่น ในด้านการขนส่งและโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ตั้งแต่ปี 2530 ประเทศผู้ให้ต่าง ๆ ใต้ให้เงินช่วยเหลือแก่ยูกันดามากขึ้น โดยประเทศผู้ให้ความช่วยเหลือแก่ยูกันดาที่สำคัญ ได้แก่ สหรัฐฯ สวิตเซอร์แลนด์ ญี่ปุ่น ออสเตรีย เป็นต้น นอกจากนี้ ยูกันดา ยังได้รับความช่วยเหลือจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) 76 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในการนำเข้าสินค้าจำเป็นจำนวน 20.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเป็นการให้ความช่วยเหลือแก่ยูกันดา มากที่สุดในภูมิภาค SUB-SAHARA เดนมาร์ก (12 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ญี่ปุ่นได้ให้เงินช่วยเหลือ 4.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจ ยูกันดาในการลดภาระหนี้สินในการนำเข้าสินค้าจำเป็น อาทิ ปิโตรเลียม เครื่องมือก่อสร้างถนน อุปกรณ์ไฟฟ้า รถประจำทาง เครื่องจักรกล เครื่องรับโทรทัศน์ วิทยุ อุปกรณ์โทรคมนาคม ฯลฯ จากการเยือนยูกันดาของประธานาธิบดี Clinton ระหว่างวันที่ 24-25 มีนาคม 2541 นั้นประธานาธิบดี Clinton ได้ประกาศให้ความช่วยเหลือแก่ยูกันดาในด้านการศึกษา โภชนาการ สาธารณสุขและด้านแรงงานแก่ประเทศต่าง ๆ ในแอฟริกา รวมมูลค่า 198.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้ การประกาศให้ความช่วยเหลือดังกล่าวที่ประเทศยูกันดา นับว่าสหรัฐฯ ได้ให้ความสำคัญแก่ยูกันดาเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ ยูกันดา ยังมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในภูมิภาค (Great Lakes) รวมถึงการส่งเสริมการค้าการลงทุนระหว่างกัน และได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุม Entebbe Summit for Peace and Prosperity ขึ้นเมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2541 โดยประธานาธิบดี Clinton ได้เข้าร่วมการประชุมพร้อมกับผู้นำสูงสุดและผู้แทนจากประเทศต่าง ๆ ได้แก่

ประธานาธิบดี Museveni แห่งยูกันดา ประธานาธิบดี Danial arap Moi แห่งเคนยา ประธานาธิบดี Benjamin W. Mkapa แห่งแทนซาเนีย ประธานาธิบดี Pasteur Bizimungu แห่งรวันดา ประธานาธิบดี Laurent Kabila แห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก นายกรัฐมนตรี Meles Zenawi แห่งเอธิโอเปีย นาย Murerwa รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของซิมบับเว ซึ่งผู้นำและผู้แทนประเทศต่าง ๆ ได้ร่วมลงนามในแถลงการณ์การประชุม Kampala Summit Communiqué ด้วย

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสาธารณรัฐยูกันดา

ด้านการเมือง

ประเทศไทยและสาธารณรัฐยูกันดาได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2528 และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อเดือนมีนาคม 2528 ให้เอกอัครราชทูต ณ กรุงไนโรบีดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตประจำยูกันดาอีกตำแหน่งหนึ่ง ในขณะที่ฝ่ายยูกันดาได้มอบหมายให้ข้าหลวงใหญ่ยูกันดาประจำกรุงนิวเดลีเป็นเอกอัครราชทูตประจำประเทศไทย นอกจากนี้ ฝ่ายยูกันดาได้ขอเปิดสถานกงสุลกิตติมศักดิ์สาธารณรัฐยูกันดาประจำประเทศไทย และแต่งตั้งนายทวี บุตรสุนทรให้ดำรงตำแหน่งกงสุลกิตติมศักดิ์ประจำประเทศไทย ส่วนฝ่ายไทยได้แต่งตั้งนาย James Mulwana เป็นกงสุลใหญ่กิตติมศักดิ์ไทยประจำยูกันดาเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2536

ด้านเศรษฐกิจ

การค้าระหว่างไทยกับยูกันดายังมีมูลค่าไม่มากแต่มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยมูลค่าการค้าของไทยกับยูกันดาในปี 2549 มีมูลค่า 593 ล้านบาท โดยไทยส่งออกสินค้าไปยูกันดามูลค่า 480 ล้านบาทและนำเข้าสินค้าจากยูกันดามูลค่า 113 ล้านบาท ไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้ามูลค่า 367 ล้านบาท

สินค้าออกที่สำคัญของไทย 10 รายการ ได้แก่ 1) เสื้อผ้าสำเร็จรูป 2) รถยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ 3) เม็ดพลาสติก 4) รองเท้าและชิ้นส่วน 5) ผ้าตัดเสื้อและผ้าที่จัดทำแล้ว 6) หม้อเบตเตอรีและส่วนประกอบ 7) ผลิตภัณฑ์พลาสติก 8) ผลิตภัณฑ์ยาง 9) สิ่งทอ 10) เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ

สินค้านำเข้าที่สำคัญจากยูกันดา 10 รายการ ได้แก่ 1) เส้นใยใช้ในการทอ 2) ผลิตภัณฑ์ยาสูบ 3) เครื่องจักรใช้ในอุตสาหกรรม 4) เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ 5) เครื่องจักรใช้ในการเกษตร 6) ผัก ผลไม้และของปรุงแต่งที่ทำจากผักผลไม้ 7) สบู่ ผงซักฟอกและเครื่องสำอาง 8) แผงวงจรไฟฟ้า 9) หลอดและท่อโลหะ 10) เคมีภัณฑ์

การแลกเปลี่ยนการเยือน

ฝ่ายไทย

--> นายปรีชา เลหาพงศ์ชนะ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เยือนยูกันดา ระหว่างวันที่ 23 - 24 มิถุนายน 2548 เพื่อส่งเสริมและขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างไทยและยูกันดารวมทั้งเป็นประธานเปิดศูนย์กระจายสินค้าไทย (Thai Distribution Center) ณ กรุงกัมปาลา

ฝ่ายยูกันดา

--> คณะผู้แทนหอการค้าและอุตสาหกรรมยูกันดาเยือนไทยระหว่างวันที่ 11-23 กรกฎาคม 2535 ตามคำเชิญของ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ

--> ประธานาธิบดียูกันดาขอเยือนไทยอย่างเป็นทางการช่วงระหว่างวันที่ 9-11 ตุลาคม 2536 แต่งดการเยือน เนื่องจากมีภารกิจภายในประเทศ

--> นาย Ally M. Kirunda – Kivejinja รัฐมนตรีประจำสำนักประธานาธิบดีกิจการต่างประเทศ เข้าเยี่ยมคารวะ ฯพณฯ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2536 เพื่อมอบสาส์นจากประธานาธิบดียูกันดาและขอเสียงสนับสนุนให้แก่ผู้แทนยูกันดาซึ่งสมัครเป็นรองผู้อำนวยการ International Organization for Migration (IOM) และได้แสดงความประสงค์ที่จะเชิญ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเยือนยูกันดาด้วย

--> เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2537 นาย Richard H. Kaijuka รัฐมนตรีการค้าและอุตสาหกรรมยูกันดา และนาย James Mulwana กงสุลกิตติมศักดิ์ไทยประจำยูกันดา ได้เข้าพบ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ในกรณีนี้ นาย Kaijuka ได้ชักชวนให้นักธุรกิจไทยไปลงทุนในยูกันดา และได้เชิญ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยฯ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมไทยเยือนยูกันดาด้วย

--> ประธานาธิบดียูกันดาประสงค์จะเยือนไทยช่วงก่อนหรือหลังการเยือนประเทศ

มาเลเซียอย่างเป็นทางการระหว่างวันที่ 8-10 สิงหาคม 2537 แต่ฝ่ายไทยยังไม่พร้อมที่จะรับ

--> ประธานาธิบดียูกันดาประสงค์จะเยือนไทยในลักษณะ Working Visit ระหว่าง วันที่ 19-21 เมษายน 2541 (ต่อเนื่องจากการเยือนมาเลเซียอย่างเป็นทางการ) แต่ฝ่ายไทยยังไม่พร้อมที่จะรับ

--> นาย Moses Ali รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีกระทรวงท่องเที่ยว การค้าและอุตสาหกรรมยูกันดาได้เดินทางเยือนไทยระหว่างวันที่ 11-20 กุมภาพันธ์ 2543 เพื่อเข้าร่วมการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (UNCTAD) ครั้งที่ 10 ในโอกาสนี้ นาย Moses Ali ได้รับเชิญให้เข้าร่วมการประชุม Heads of State and Government High-Level Round Table ด้วย

--> นาย Gerald Sendaula รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง การวางแผน และการพัฒนาเศรษฐกิจยูกันดาและคณะเยือนไทยระหว่างวันที่ 11 - 15 สิงหาคม 2545 เพื่อชักชวนนักธุรกิจไทยไปลงทุนในยูกันดา

--> นาย Yoweri Museveni ประธานาธิบดียูกันดา เยือนไทยระหว่างวันที่ 25 - 28 กันยายน 2546 ก่อนเดินทางเข้าร่วมประชุม Tokyo International Conference on African Development หรือ TICAD ครั้งที่ 3 ณ ประเทศญี่ปุ่น และได้มีโอกาสเข้าเยี่ยมคารวะนายกรัฐมนตรี เพื่อกระชับความสัมพันธ์ในระดับผู้นำระหว่างสองประเทศ และเพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ยังได้พบปะผู้แทนภาคเอกชนไทย อาทิ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการร่วม 3 สถาบัน (the Joint-Standing Committee on Trade, Industries and Banking) เพื่อส่งเสริมการลงทุนในยูกันดาในด้านต่าง ๆ

--> นาย Yoweri Museveni เข้าร่วมการประชุมนานาชาติว่าด้วยโรคเอดส์ ครั้งที่ 15 ที่กรุงเทพฯ ในวันที่ 11 - 13 กรกฎาคม 2547 ซึ่งไทยและยูกันดาเป็นสองประเทศที่ได้รับคำชมเชยจากสหประชาชาติในความสำเร็จด้านการป้องกันและบำบัดโรคเอดส์

--> นาย Omwony Ojwok รัฐมนตรีแห่งรัฐดูแลเรื่องเศรษฐกิจ (Minister of State in Charge of Economic Monitoring) และคณะเดินทางมาประเทศไทย เมื่อวันที่ 8 - 22 ธันวาคม 2547 เพื่อศึกษาดูงานด้านการพัฒนาทางเศรษฐกิจและการเกษตร รวมทั้งความร่วมมือทางวิชาการและบทบาทของภาครัฐในกระบวนการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการพัฒนาทางเศรษฐกิจของไทย

--> นาย Ezra Suruma รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง วางแผน และการพัฒนาเศรษฐกิจเยือนประเทศไทยตามคำเชิญของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (นายปรีชา เลาหพงศ์ชนะ) ในวันที่ 24 สิงหาคม 2548 โดยได้เข้าพบผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (นายวีระชัย วีระเมธีกุล) และเข้าเยี่ยมคารวะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (นายวราเทพ รัตนากร) ในวันเดียวกันด้วย

--> นาย Khiddu Makubuya รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและอัยการสูงสุดเป็นผู้แทนรองประธานาธิบดียูกันดาเดินทางเยือนไทยระหว่างวันที่ 20 - 25 เมษายน 2549 เพื่อศึกษาดูงานด้านการผลิตพลังงานแสงอาทิตย์

--> Professor Gilbert Balibaseka Bukenya รองประธานาธิบดียูกันดา นำคณะเยือนประเทศไทย ระหว่างวันที่ 15 - 20 กันยายน 2549